

Облагордяване фиданки отъ пжпка

РОЗА.

Прѣдъ кѣшната ни врата израсте една дива шипка. Тя пусна дълги лѣтораси, които овиснаха надъ пжтеката и който отъ насъ мине-замине, тѣ го закачатъ съ дългитѣ си шипове за дрехата. Веднажъ братчето ми си скжса палтото, а пжкъ другъ пжтъ азъ си одрахъ ржцѣтѣ. Отвориха се рани, като че-ли маца ме е одраскала съ нокте. Ядосахме се съ братчето си, па изрѣзахме върховетѣ на шипката. Това бѣше въ края на мѣсець май. Но ето, че и татко си дойде. Той изгледа шипката, изгледа и насъ, позасмѣ се и ни рече:

— Дѣца, тѣкмо се канѣхъ да прѣрѣжа шипката, но вие сте направили това. А сега елате да ви покажа, какъ се облагородяватъ (ашладисватъ) фиданки съ пжпка!

Ние се зарадвахме. Татко извади отъ джоба си нѣщо загьнато въ книга. Това бѣха лѣторасчета отъ червена роза. Тѣ се казватъ калемчета и отъ тѣхъ татко изрѣзва само пжпкитѣ, когато ашладисва. Татко избра върху стеблото на шипката едно мѣсто, гдѣто кората ѝ бѣше гладка. Съ ножчето си разрѣза кората въ видъ на буквата Г и отвори кората. Въ отворената по тоя начинъ рана татко постави една розова пжпка, която прѣдварително бѣше изрѣзалъ, послѣ прибра кората, както си е била, намаза раната съ овощарско лѣпило завърза я съ лико, като внимателно остави отворъ на пжпката, да може да диша. Следъ това заби едно колче до шипката, привърза я съ лико о колчето и ни каза:

— Дѣца, сега нагледвайте пжпката и я пазете!

Ние почистихме буренитѣ около шипката и сегисъ—тогисъ я поливахме съ вода. На 15 день пжпката се раззелени и скоро отъ нея израсти буенъ лѣторасъ. Тогава татко съ овощарскитѣ ножици отрѣза polegато навѣнъ стеблото на шипката до самия розовъ лѣторасъ. Малко — по малко лѣтораса се усилваше и покриваше отрѣзаното стебло на шипката.

На есень татко внимателно прѣви (огъна) стеблото на шипката и го свали на земята, ови розовия лѣторасъ съ парче отъ рогозка, затрупа го съ прѣстъ и така го остави прѣзъ зимата.

— Татко, защо затрупа така розата? попита братчето ми.

— Така затрупахъ розата, за да не измрѣзне прѣзъ зимата и послѣ да изсъхне, отговори татко и прибави: „А сега, дѣца, нека я оставимъ да спи прѣзъ зимата!“

Прѣзъ пролѣтъта, когато врѣмето се стопли, татко отпри розата, прѣрѣза лѣтораса на 20-на см., заби му колче, прѣвърза фиданката о него съ лико и го остави.